

ת"פ 2485/08 - מדינת ישראל נגד בני ניסימוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 16-08-2485 מדינת ישראל נ' ליפשיץ וcoh'

לפני כבוד השופט שמא יבר
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד הדס פטל, פמת"א פלילי
נגד

הנאשם בני ניסימוב
ע"י ב"כ עו"ד מיכאל עירוני

גזר דין
(נאשם 2)

העובדות

כתב האישום, הסדר הטיעון והשתלשלות העניינים העובדתיות

1. הנאשם, בני ניסימוב (להלן: הנאשם, נאשם 2[1], או ניסימוב) הורשע על פי הודהתו בכתב אישום מתוקן המיחס לו עבירות של זיווג שטר כסף לפי ס' 462 (1) ו- (2) לחוק העונשין, תשל"ג-1977 (להלן: החוק, או חוק העונשין), וקשר קשור לביצוע פשע לפי סעיף 499 (א) לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, סמוך לחודש דצמבר 2015, ערך הנאשם היכרות בין אחד, ריאיonden סינטס ("גרפיקיי" בעל ידע וכישורים בתחום העיצוב הגרפי ועxicת מסמכים) (להלן: ריאיonden) לבין הנאשם 1, אלון ליפשיץ (להלן: ליפשיץ, או הנאשם 1).

כתב האישום מספר כי ליפשיץ הציע לריאיonden "להشكיע כסף לצורך קניית מכונות וציוד נלווה להדפסת שטרות מזויפות מסווגים שונים. בהמשך קשוו נאשמים 2-1 קשר עם ריאיonden לייצר שטרות כסף מזויפים מסווגים שונים ולהפיכם בכונה להונאות (להלן: הקשר)".

על פי תכנית הקשר, נאשמים 2-1 "יעבירו תשלום כסף לריאיonden, וכן ימןנו רכישת ציוד בשווי عشرות אלפי שקלים,

באמצעותו יצר רימונד שטרות כסף מזויפים אותם ניתן היה להפיץ.

"בין היתר", כך כתב האישום, "לצורך רכישת מדפסת להדפסת שטרות הכספי המזויפים, מסר נאשם 1 באמצעות נאשם 2 לרימונד שיק על סך 40,000 ₪ משוך מחשבו אמו של נאשם 1 (להלן: השיק)". ביום 10.5.2016 ריכש רימונד באמצעות השיק מדפסת בשווי 38,000 ₪ וצדד נלווה.

כתב האישום מתאר כי במועדים שונים, בדירה בה התגורר רימונד, וכן בדירותו של הנאשם, יצר הראשון (לבקשו של לפישץ) דוגמאות של שטרות כסף מזויפים מסוימים, והעבירם לנאים 1 ו- 2. כך, רימונד יצר ומסר לפישץ וניסיונו דוגמאות של שטרות כסף מזויפים, ובמה שטרות של 100 דולר, 50 דולר ו- 200 ₪.

על פי כתב האישום, רימונד יצר שטרות כסף מזויפים על סך 50 דולר בשווי כולל של 600,000 דולר, ומסר אותם לפישץ וניסיונו.

כתב האישום מספר כי ביום 13.7.2016 החזיקו לפישץ, ניסיונו ורימונד שטרות כסף מזויפים בשווי של כ-590,000 דולר, בבית אמו של לפישץ. בנוסף, ניסיונו החזיק ברכבו, על דעת רימונד, 10 שטרות כסף מזויפים על סך 50 دولار (בסך הכל 500 דולר מזויפים) ובארנקו 5 שטרות כסף מזויפים על סך 100 دولار (בסך הכל 500 دولار מזויפים).

ביום 13.7.2016 או ע過ר לו, מסרו לפישץ וניסיונו לנאים 3 (אהרון יוסף) חלק מן השטרות המזויפים, והוא קיבלם בידועו כי השטרות מזויפים. הנאים 3 יצר קשר טלפוני עם נאים 4 (יעקב טיאר) ותאם עמו פגישה לצורך העברת שטרות מזויפים (להלן: השטרות המזויפים).

על פי כתב האישום, ביום 13.7.2016 מסר נאים 3 לנאים 4 10,000 דולר מזויפים. נאים 4 החזיק בשטרות שהועברו לו בידועו כי הם מזויפים (כתב האישום מספר כי הנאים 4 ניסה להכשיל הילך שיפוטי בהמשך לכך).

כתב האישום מתאר עוד, כי ניסיונו העביר שטרות כסף מזויפים לנאים 5 (אמיר בן אבי) וזה החזיקם בידועו שהם מזויפים. "בין היתר, נאים 2 מכר לנאים 5 שטרות כסף מזויפים כדלקמן: שטרות מזויפים בשווי 1000 דולר בתמורה ל-1000 ₪, וכן 200 דולר ו-150 דולר מזויפים עבור 50 ₪ לכל העברה. כמו כן השניים סיכמו על מכירת שטרות מזויפים נוספים בשווי 5,000 דולר" (בהמשך כתב האישום מתואר כי גם הנאים 5 ניסה להכשיל את הילך השיפוטי).

3. הנאים, לרבות ניסיונו, כפרו תחילת במיחסם להם בכתב האישום, והחלו להישמע הוכחות; עם זאת, בהמשך, הודיעו במיחסם להם בכתב אישום מתוקנים, והורשו בהתאם לכך.

4. ביום 11.8.2020 הורשע, איפוא, ניסימוב, על פי הודהתו, בעבירות מושא כתוב האישום המתוון במסגרת הסדר טיעון, והופנה, בגדר ההסדר, לקבלת תסקير שירות המבחן. בין הצדדים לא הייתה הסכמה ביחס לעונש.

5. ביום 21.4.2021 התקבל תסקיר שירות המבחן. שירות המבחן התרשם כי ניסימוב התקשה לקחת אחריות על המעשימים בהם הורשע, וטען בפני השירות שהוא נגרר אחר אחרים. שירות המבחן הוסיף כי הוא התרשם מהזדהות עם נורמות ועריכים עבריים אצל ניסימוב, ואי פניות לקבלת טיפול. עם זאת, צוין בתסקיר כי הנאשם משקיע מאמצים בעריכת שינוי באורחות חייו, ובניסיון להתפרנס בדרכים חוקיות. בסופה של יומם, כאמור, לא בא שירות המבחן בהמלצת טיפולית.

6. בדion שהתקיים ביום 25.4.2021 קיבלתי את בקשה הגנה, חרב התנגדות התביעה, וקבעתי כי שירות המבחן יערוך תסקיר נוספת בגין הטעם לחייבתו זו היה הצורך בבחירה פערום עובדיות שעלו בין טענות הגנה בדion, לבין האמור בתסקיר שירות המבחן (למשל, שאלת שימושו החוקי של הנאשם בסמך מסוג קנבוס).

7. ביום 20.6.2021 הגיע לבית המשפט תסקיר נוסף, שני במספר. שירות המבחן חזר על התרשומות מהtaskeir הקודם, שלפיה הנאשם משקיע מאמצים בעריכת שינוי באורחות חייו, אולם מדובר ב"שינוי ראשי ו konkreti, אשר על מנת להפחית מרמת הסיכון להישנות עבירות דומות בעtid עליו להיות מגובה בתהיליך רגשי ממשמעותי או אינטנסיבי".

8. בדion שהתקיים ביום 2.8.2021 קיבלתי שוב את בקשה הגנה, והורייתי על קבלת תסקיר נוסף, אחרון, בעניינו של ניסימוב (גם כאן, חרב התנגדותה של התביעה). סברתי כי יש ליתן לנאם הדדנותו אחרונה לבוא בפני שירות המבחן, הפעם עם מסמכים שיגבו טענותיו, ובעיקר - תוך לקיחת אחריות "כמו שציר".

9. ביום 11.11.2021 התקבל תסקיר נוסף, שלישי ואחרון. שירות המבחן התרשם משיפור שחיל ביכולותיו של ניסימוב לקחת אחריות על המעשימים שייחסו לו בכתב האישום, להכיר בהשלכותיהם מבחינה אישית וחברתית, לחוש חרטה וובשנה בגנים, וכן לזהות חלק מהగורמים אשר עמדו ברקע להם.

מהtaskeir עלה, עם זאת, כי ניסימוב מסר לשירות המבחן שהוא לא זיהה צורך בטיפול בו, מאחר שהוא משקיע מאמצים רבים בתפקידו התעסוקתי, ולכן הוא חסר פניות רגשית ופיזית לתהיליך הטיפולי. עוד עליה מהtaskeir, כי בדיקת שtan אחת של הנאשם העידה על שימוש בסמים מסווג קוקאין, "אולם הוא התקשה לקחת אחריות על ממצאים אלה ושלל שימוש בסם זה"[2].

על פי שירות המבחן, אם בית המשפט יעדיף את הפן השיקומי במקרה זה, המלצטו היא להטיל על ניסימוב צו שירות לINUEלט הציבור בהיקף של 250 שעות, לצד מעקב בדיקות שtan. שירות המבחן לא המליך על צו מבחן, חרב מ Zukkotno הטיפולית של ניסימוב, עקב העדר מוטיבציה טיפולית מצדיו, ומופיענו האישיותיים אשר יקשו עליו להפיק

תועלת מהטיפול.

שירות המבחן חתום את תסקירותו כך: "נמליץ Ci לא יוטל על בני (ניסימוב, ש.ב) עונש מאסר גם אם ימומש בדרך בעבודות השירות, על מנת שלא לפגוע בתפקודו התעסוקתי המהווה נדבר חשוב בהליך שיקומו".

10. ביום 30.12.2021 טענו הצדדים לעונש (כמפורט בהרחבה להלן). הتبיעה ביקשה להשיט על הנאשם עונש מאסר ממושך, ואילו ההגנה ביקשה לחזור לקולא ממתחם העונש ההולם, נכון שיקולי שיקום.

11. ביום 2.1.2022 קבעתי (בזומתני) - על מנת לבדוק האם לטענות ההגנה בדבר שיקום יצא דופן של ניסימוב בהיבט התעסוקתי יש בסיס עובדתי - כי רואה החשבון של הנאשם יתיצב באולם בית המשפט למשך עדות ביחס לעסקיו של הנאשם. טרם עדותנו, התקשח רואה החשבון להיכין חוות דעת ערוכה כדין, כאשר הכוונה היא למסמך עובדתי מكيف ומפורט בעניין מצבו התעסוקתי של הנאשם.

12. וכן, בדיון שהתקיים ביום 3.3.2022 העיד רואה החשבון של הנאשם, רגב חממי (להלן: רואה החשבון) ביחס לחווות דעתו (הוגשה ביום 6.2.2022), והשיב לשאלות התובעת. בין היתר, העיד רואה החשבון כי "בשנת 2021 המחזורי היה כ 4.5 מיליון ומכלל העסקים שהיו תחת ניהולו ובבעלותו (של ניסימוב, ש.ב). יש לו 4 עסקים בעולות: תחנת דלק, יש לו הסכם הפעלה שהוא מפעיל את התחנה ל 15 שנה... העסקים עצם בחריש, החנות ממתקים, חנות של מותגים...".

13. עוד בישיבה זו, הופנה הנאשם אל הממונה על עבודות שירות על מנת לבחון כשירותו לבצען; ביום 22.3.2022 הוגשה חוות דעת, לפיה הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות.

טייעוני הצדדים לעונש

14. הتبיעה בטיעוניה לעונש טענה כי מתחם הענישה הראוי נع בין 30 חודשים ועוד 50 חודשים; עם זאת, היא ביקשה לאמץ את המתחם שנקבע על ידי החתום מטה במסגרת גזר דין של הנאשם 1 (ת"פ (ת"א) 2485-08-16 מדינת ישראל נ' ליפשיץ (להלן: עניין ליפשיץ) - **24 חודשים מאסר ועד 42 חודשים מאסר**, וזאת אף לאור העובדה שלא הוגש ערעור מטעם המדינה נגד אותו גזר דין. הتبיעה ביקשה למקם את עונשו של הנאשם "בשליש העליון של המתחם", וכן להורות על הפעלת המאסר המותנה העומדת לחובתו (בן 4 חודשים) במצבבר לעונש המאסר שיושת עליו; כן עתרה המאשימה להשיט על הנאשם מאסר על תנאי, וקנס "משמעותי".

ביחס למתחם הענישה שהتابקש על ידה, הפניה הتبיעה את בית המשפט לטיעוניה בעניינו של ליפשיץ (מיום 19.12.2019), וביקשה לאמץ גם כן.

התביעה עמדה, בעניינו של ליפשיץ, על הערכיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, וביניהם ניהול ח"ז. מסחר וככלה תקינים, וסכנה לפגעה פוטנציאלית ביחסו החוץ של ישראל עם מדינות עמן היא מתקשרת במתיבע חוץ.

המיאהה הצביעה על כך שהקשר הפלילי בין הנאים היה רחב היקף, כלל תכנון מוקדם והקצתת משאבים, והתקיים למשך של שבועה חמודשים; עוד הוסיף, כי מפניהם של הנאים אל גרפיקה בעל ידע וכיישורים בתחוםו, ניתן ללמוד כי הם תכננו להפיץ שטרות כסף מזויפים באיכות גבוהה; לשיטתה, יש לראות חומרה יתרה בעבירות המיחסות לנאים, נכון היקף שטרות הכסף שזויפים.

לשיטת התביעה, כל אחד מהמעורבים בקשר הפלילי נטל חלק שווה בזכוף שטרות הכסף והחזקתם, והוסיף כי בגין נספ"י המתאר את מכירה של שטרות כסף מזויפים בגין 5, וכן "נתפסו עלי שטרות נוספים בעת המעצר".

התביעה הפנתה לפסיקה על מנת לתמוך בעתרתה בקשר למתחם העונש ההולם, והתמקדה בטיעוניה בעיקר בע"פ (ת"א) 17-07-66161 סינטס נ' מדינת ישראל (נתן ביום 4.12.2017 (להלן: סינטס), ובו עניינו של ליפשיץ.

אשר למקום עונשו של הנאשם: התביעה טענה כי אמן יש לזכותו של הנאשם את העבודה שהוא הודה בכתב האישום המתוון, אולם נסיבות נוספות למסקנה שיש למקום את עונשו ברף העליון של המתחם העוני: לחובת הנאשם עבר פלילי ובחובו 4 הרשעות קודמות בין השנים 2010 - 2017, גם בעבירות מרמה וקשרת קשר לביצוע פשע.

ביחס לتسקירי שירות המבחן עמדה המיאהה על כך שה הנאשם התקשה לקחת אחריות מלאה על חלקו בביצוע העבירות, וכך נטען: "... קצינת המבחן התרשמה משיפור שחיל ביכולת הנאשם לקחת אחריות ואני מדגישה את המילה שיפור, זו לא לkishאת אחריות אמיתית וכן יכולתו לזהות חלק מהగורמים שעמדו ברקע למשעיו העבריניים. גם היום לאחר שלוש הזדמנויות שה הנאשם עומד בפני קצינת המבחן הוא לא מזהה צורך בטיפול וכל השיקום אותו עשה הנאשם בעצמו מתבטא בכך התעסוקתי. וכך יש להוסיף כי זמן ל-5 בדיקות שטן, כשאחת מהן יצאא מלוככת מקוקאין ושתי בדיקות נוספת. ולא לך אחריות על הבדיקה המלוככת".

התובעת הסתיימה מהמלצת שירות המבחן, וטענה כי "רק בשל המלצה זו של של"צ סבורה המדינה כי יש לקחת את הتفسיר בערבען מוגבל"; היא הוסיף כי "המלצת של של"צ חרף נזקנות טיפולית כמו גם ההתרשם מוקשי לסת אמרון, כשה הנאשם לא עובר אף תחילת תחילה של הליך טיפול, ואפילו אין המלצה לעבודות שירות ולהזמתת המעשים אין התייחסות למשך הتفسיר האחרון, אומרת דרשו".

התובעת טענה בנוסף, כי הנאשם אמן השקיע את מרכו בכך התעסוקתי בשנים האחרונות, אך לא הגיעה - בכך השיקומי לא הייתה כל התקדמות, והוא לא עבר תהליך אשר הביא אותו להכיר במניעים שגרמו לו לבצע את

העבירות, ומילא "לא עבר כל תהליך שיקום אמיתי ומשמעותי ולא כזה שהפסיקה הכרה בו כמצדיק חריגה מהמתחם בשל שיקולי שיקום".

אשר לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות (בשנת 2015) טענה התביעה שאין להתחשב בכך, משום שהזמן שחלף היה תלוי רק בהתנהגות הנאשם בתיק".

15. בטיעוניה לעונש של ההגנה - לא התייחסה זו למתחם הענישה שהתקבש על ידי התביעה, אך הסכימה שמדובר בעבירה חמורה אשר פגעה בערכיהם מוגנים. ההגנה התמקדה בנימוקיה בעתרה לחרוג מן המתחם העוני שיקבע על ידי בית המשפט, מטעמי שיקום.

הסניגור טען כי הנאשם השתקם בדרך האופיינית לו, על פי נסיבות חייו; אמן אין מדובר בהליך שיקום "רגיל" (כפי בעבר, למשל, הנאשם 1, ליפשיץ), אולם מדובר בשיקום מלא ומצוlich. הסניגור הגיע מסמכים שונים ביחס לעסקיו של הנאשם (גע/1 - גע/2), והוסיף כי מעשיו בפועל הוכיחו שהוא השתקם: "אתה לא יכול להחזיק חברה של 30 ומשהו עובדים עם היקף פעילות של עשרות אלפי שקלים, אם אתה לא יצרני ונורטטיבי".

הסניגור עמד על הרקע ממנו הגיע הנאשם, בעל עבר פלילי, והדגיש כי בשנים האחרונות הוא לא ביצع עבירות, ובנה את עצמו מאפס, בונה אימפריה, אדם שלא ידע להחזיק חודשיים במקום עבודה פיתח חברה שמעסיקה עשרות אנשים, משלהמת מיליון שקלים מס, ועשה זאת בעבודה קשה של 20 שעות מדי יום"; ובהמשך: "חוסר יציבות כלכלית ותעסוקה הביא אותו לביצוע עבירות פליליות. הוא הפך לאדם יצרני עכשווי זהה מקום אחר לחלוינו לא נשקף ממנו סיכון לעבירות בהמשך".

הסניגור ביקש לאמץ את המלצתו של שירות המבחן בתסaurus האחרון, וטען כי - "...שירות המבחן מחויב למקצועיות, להתאים את הענישה הרואה לאדם שעומד בפניו על מנת לשרת אינטרסים בין היתר של הציבור"; ובהמשך: "... למען הציבור הענישה שאני מבקש להטיל כי צזו שתאפשר לו להמשיך להיות אדם נורטטיבי תורם וייצורני".

הסניגור חתם את דבריו בכך שהנאשם נשי ואב לשלווה ילדים קטינים (שנתיים עד 9), והוא מצפה ביוםים אלו להולדת ילד נוסף.

16. הנאשם בדברו האחרון אמר לבית המשפט:

"אני בעקרון את החנות ממתקים הראשונה התחלתי ב-2017, פתחתי אותה בבית שמש ושם התפתחתי. יש לי עוד 3 זכינים היום, בטיירה, בחדרה וברמת. זכינים של רשות ממתקי ניסים, זה על השם משפחה.

לפני חצי שנה פתחתי תחנת דלק自家 בעכו, השכרתי אותה ובניתי אותה מafs. זה נקרא לדרך בעכו. צומת הפלדה. היא שלי. אני בחנות של 400 מטר שני משפטים אותה לモטגמים, קראתי לה על שם של הבן שלי ועוד חדש אני פותח אותה זה לנשים גברים ילדים יש לי חנות של חד פעמי. אני מעסיק 36 אנשים.

אני רוב היום אני בעסקים, מהבוקר. חוזר מאוחר בלילה לפעמים, רוב הזמן אני בחריש.

לגביה העבירה - אני מתחרט, אני באמת מתחרט על העבירה זו. אחרי המקרה הזה פתחתי דף חדש בחיים שלי אחרי שהייתי עצור 4 חודשים. ושיניתי את כל דרכי החיים שלי. עברתי לחריש ומשם פתחתי דרך חדשה. ההורים שלי נתנו לי קצת הלואות לעסקים ושיניתו את אורח החיים שלי. יש לי תעסוקה כל יום".

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

17. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מעשייהם הם שמירה על חי מסחר תקינים במדינה ומחוצה לה, ושמירה על יציבות כלכלתה.

18. הנسبות הקשורות ביצוע העבירה אין קלות. מעשייהם של הנאים, לרבות ניסיונו, כללו תכנון מוקדם, לאורך חודשים, והציגו ממכשור מתחכם ויקר. סכום השירות המזויפים, מעל 600,000 דולר, אף הוא מוביל למסקנה כי מדובר בזיוף רחב היקף ומשמעותי, בעל **פוטנציאל נזק** רחב. עם זאת, **לא נגרם נזק בפועל** כתוצאה מביצוע העבירות, והשירות המזויפים לא הופצו לקונים או מוכרים תמיימים בשוק החופשי.

אני מקבל את טענת התביעה לפיה חלקו של ניסיונו היה שווה לחלקם של המעורבים האחרים (ליפשיץ וריימונד); בנוסף, הוא היה מי שיזם את הקשר בין השניים, וגם מכיר לנאים 5 מעל 1000 דולר מזויפים (והם תכננו מכירה נוספת).

19. לאור האמור, כפי שקבעתי ביחס לנאים ליפשיץ, הקביעה יפה גם ביחס לניסיונו: הפגיעה בערכים המוגנים מחמת ביצוע העבירות היא **בינונית-גבואה**.

20. מדיניות הענישה הנהוגה: **פסקין דין הרלוונטיים** ביותר למקרה דנא הם גזר דין של הנאים 1, ליפשיץ, וגזר דין של המעורב הנוסף בפרשה, ריאיmond (כפי שסבירה התביעה).

21. עניינו של **סינטקס**: על פי העובדות בהן הורשע ריאיmond סינטקס, במסגרת הסדר טיעון, הוא חבר לקשרת הקשר עם ליפשיץ וניסיונו ליצור שירות כסף מזויפים ולהפיכם, וכן ליצור שירות כסף מזויפים בסך כולל של **מיליאן**

דולר, אותם מסר לידי הנאשמים. עוד הורשע רימונד בכך שהנאשמים הפיצו, על דעתו, את שטרות הכספי המזויפים שמסר להם; לא למוטר לצין, כי הוא הורשע עוד באישום נוסף, לאחר שביקש לפתח חשבון בנק באמצעות תעודה זהה של אדם אחר, אליו התזהה.

בבית המשפט קבע כי בכלל הנוגע לאיושם הראשון (הRELONTO לענייננו) מתחם העונש ההולם נع בין 33 ועד 60 חודשים מאסר. בסופו של יומם, גזר בית המשפט על רימונד בגין כל העבירות ולאור נסיבותו האישיות עונש של 33 חודשים מאסר בפועל, ומאסר על תנאי.

התביעה וההגנה הגיעו ערעור נגד גזר הדין; ערעור ההגנה נדחה, וערעור המדינה התקבל, בהסכמה הצדדים, באופן שהוטל על סינטס, בנוסף לעונש שנגזר עליו, קנס כספי בסך 15,000 ₪.

22. עניינו של **ליפשיץ**: הנאשם 1 הורשע בעבירות של זיופ שטר כסף וקשרית קשור לביצוע פשע, המתוארים בפרשה זו. קבועתי שם כי: "...nocach מתחם העונש ההולם שנקבע בעניינו של סינטס (רימונד), שההורשע בזכוף שטרות בהיקף של מיליון דולר (הנתן הורשע בזכוף של כ- 60 מסכום זה) אני קובע כי מתחם העונש ההולם במקרה דנא נע בין 24 חודשים מאסר בפועל ועד 42 חודשים מאסר בפועל".

23. בעניינו של ליפשיץ עמדתי על מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות דנא, כדלקמן:

" מדיניות הענישה הנהוגה: עיון בפסיקת בית המשפט בעבירות נשוא כתוב האישום מעלה כי היהס של בית המשפט לעבירות אלה הוא מחמיר באופן יחסית, ונקודת המוצא היא כי יש ליתן לשיקול הרטעה את המשקל "העיקרי" בשיקולי הענישה (ראו לדוגמה את ע"פ 189/87 **מדינת ישראל נ' צחיאשוילி** [ניתן ביום 24.3.1988]). הפסיקת אף גילמה את שאמרנו לעיל: ככל, וברוב המקרים, החליטו בתיהם המשפט להשיט על הנאשמים בעבירות דנא עונש של מאסר לRICTO בפועל, ממש".

ובהמשך:

"קיימות עוד דוגמאות רבות ביחס למדיניות הענישה הנהוגה ביחס לעבירות נשוא כתוב האישום; ראו לדוגמה את עפ"ג (ת"א) 15156-08-14 **מדינת ישראל נ' יעקובי** (ניתן ביום 10.12.2014); רע"פ 2169/19 **אופיר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 15.5.2019), רע"פ 2425/19 **קובלר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 15.5.2019); רע"פ 3908/07 **קיקוחשוילி נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 20.5.2007); ע"פ (י-מ) 12-11-12829-12-2012 **מדינת ישראל נ' ביבי** (ניתן ביום 16.12.2012); ת"פ (ת"א) 5981/01 **מדינת ישראל נ' חמצני** (ניתן ביום 28.11.2002).

ראו נא גם את סקירת הפסיקת המקיפה שערך בית המשפט בעניין סינטס (ראו סעיף 7 לגזר הדין), ובין היתר במיחוד אל ע"פ 240/88 **נסחלטשוילி נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 21.8.1988), שם דחה בית המשפט העליון

את ערעור המערער נגד גזר הדין שהושת בעניינו, שכלל עונש של 30 חודשים מאסר בפועל. המערער דשם הורשע, בין היתר, בעבירה של ניסיון לזייף שטרו כסף בסכום עתק של **עשרות מיליון דולר** כאשר התכנית לא יצאה אל הפועל, בסופה של דבר.

בע"פ 86/201 **בדש נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 30.10.1986) דחלה בית המשפט העליון ערעור על גזר הדין שהוגש מטעם המערער; על המערער הושת עונש של 40 חודשים מאסר בגין **זייף כמיליון דולר והפקת 300,000 דולר מתוכם**.

24. הנה כי כן, לאור כל האמור לעיל, הערכים המוגנים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה והפסיקה הנוהגת, וכמוון - אף נוכח מתחם העונש ההולם שקבועתי בעניינו של ליפשיץ אני קובל גם כאן - בהתאם לעתרתה של התביעה - כי מתחם העונש ההולם במקרה דנא נע בין 24 חודשים מאסר בפועל ועד 42 חודשים מאסר בפועל.

דין והכרעה: ניסיומו שעבר עבירות חמורות בשנת 2016 אינו אותו ניסיומו שדינו נגזר היה

25. אחזור על דברים שקבועתי ביחס לlipshitz, חברו של ניסיומו, כדלקמן: "טרם דין לגופו של עניין, ראייתי להבהיר כי הכלל הוא שאדם שקיים קשר עם אחרים, קשר מתוכנן הטוב, לזייף סך של 600,000 דולר, באיכות משובחת, על כל ההשלכות החמורות הנגזרות מכך, הרי - שפניו מודעת אל בית האסורים, ולשם בלבד. כאשר כל זה - המכתב עונש חמוץ לזייפן כגון דא - עדمد לנגד עני, כפי טענתה הנוכחית של התביעה, יש לומר, נפשית, לבחון את טיעוני הצדדים, את הפסיקה, את נסיבותו של ליפשיץ, ובסיוף הדרך באתי לכל מסקנה שיש לגוזר דין לחסד ולא לשפט".

אומר כבר עתה, כי ניסיומו הוא אדם קשה-עורף, מופנם ושאינו יודע "לשחק לפי הכללים", ועל כן לא הרים את הcpfape הטיפולית שנדרקה לעברו על ידי בית המשפט ושירות המבחן גם יחד. ובכל זאת, המקרה של בני ניסיומו הוא מקרה כל כך מיוחד ווצא דופן, לא חזון נפרץ בכלל, ומכאן החלטתי שלא לשולחו אל בית הסוהר.

26. סעיף 40 לחוק העונשין מסמיך את בית המשפט לחרוג מתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, ולהקל עם נאשם, על דרך גזירת עונש מחוץ למתחם העונשה הענישה העולם את העבירות שביצע. על פי הדין, חריגה מתחם העונשה (ל考ולא) תיתכן אם הנאשם השתקם או, לפחות - אם אפילו יש סיכוי של ממש שיתתקם. בית המשפט העליון קבע, במסגרת ע"פ 17/6637 **קרנדל נ' מדינת ישראל** (להלן: עניין קרנדל), כי את התשתית העובדתית להוכחת סיכוי השיקום ניתן לגבות באמצעות ראייתים שונים, ובראשם תסוקיר שירות המבחן; עוד נקבע, כי הפעלת הסמכות לפי סעיף 40 לחוק העונשין אינה מוגבלת לעבירות קלות בלבד. השיקולים שנקבעו על ידי בית המשפט העליון על מנת להעריך את שיקומו או סיכוי שיקומו של הנאשם הם, בין היתר, המוטיבציה שהפגין הנאשם שהורשע להשתתקם, הליך של גמילה מהתמכרות, השתתבות מוצלחת בהליכים טיפולים שונים, אינדיקטיות לשינוי عمוק בהתנהגות ודרך החשיבה, הבעת חרטה כנה על מעשים, והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה. בית המשפט העליון הוסיף, כי שילוב בין שינוי מהותי בתיחסות הרגשית לאירוע העבירה המתבטא בנטילת אחריות, כפירה והבעת אמפתיה לנפגעי העבירה, לבין אינדיקטיות אובייקטיביות לקיומו של תהילך שיקומי-טיפול מוצלח וחזרה בדרך הישר, עשוי להצביע על סיכוי של ממש לשיקום.

27. במסגרת ע"פ 126/22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (27.4.2022) חזר בית המשפט העליון, לאחרונה ממש, על ההלכה לפיה הפעלת הסמכות לפי סעיף 40(א) תאפשר רק במקרים מובהקים וחריגים, כדלקמן:

"אכן, סעיף 40(א) לחוק העונשין מאפשר לבית המשפט, במקרים המתאיםים, לחזור ממתחם העונשה אם 'מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שיתתקם'. סעיף זה מבטא את עמדת המחוקק כלפיו, במקרים המתאיםים לכך, יש ליתן מעמד בכורה לשיקול השיקומי על-פני העיקרון המנחה בעונשה, הוא עיקרון ההלימה. ואולם, כפי שעולה בבירור מהוראות החוק, לא בכל מקרה שבו תהליך טיפול מתקדם בכיוון חיובי, יש להפעיל את הסמכות הקבועה בסעיף 40 לחוק העונשין. אחרת, נמצא כי החיריג מרוקן מתוכן את הכלל, שלו יש לגוזר את העונש בתוך מתחם העונשה בהלימה לחומרת המעשה ולמידת האשם של העונה (ראו גם: דברי הסבר להצעת חוק העונשין (תיקון מס' 92) (הבנייה שיקול הדעת השיפוטי בעונשה), התשס"ז-2006, ה"ח 241, 448-447). לא בכדי אפוא, **נקבע כי יש לנקט זהירות רבה בהפעלת סעיף 40 לחוק העונשין, וכי סטייה ממתחם העונשה תיעשה אך במקרים חריגים, בבחינת יצא מן הכלל, כאשר סיכוי שיקום מובהקים מצדיקים זאת**[3](ראו: ע"פ 1229/19 סלומינסקי נ' מדינת ישראל, פס' 13 [פורסם בנובו] (1.7.2019)). עוד נקבע בפסקה, כי על מנת להעיר את סיכוי השיקום יש לשקלול, בין היתר, את "המוחיבציה שהפגין האדם שהורשע להשתקם; הליך של גמilia מהתמכרות שהוא עובר; השתלבות מוצלחת בהלים טיפולים שונים; אינדיקציות לשינוי עמוק בתחום התנהגות ובדרך החשיבה; הבעת חרטה כנה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה" (ע"פ 17/6637 קrndל נ' מדינת ישראל, פס' 24 [פורסם בנובו] (18.4.2018)). לצד זאת, הובהר כי "התקיימות של שיקול זה או אחר אינה מצדיקה בהכרח חריגה ממתחם העונש משיקולי שיקום. טעם עיקרי לכך הוא שחלק מהשיקולים שהזכו לעיל מוגאים ברגיל בחשבון במסגרת קבועה העונש בתוך המתחם" (שם, פס' 25). ועוד, חurf' חשיבותו של אינטרס השיקום - לנאהם עצמו, לسببתו הקрова ולחברה כולה - שיקול זה אינו עומד לבדו ויש לראות בעת גיזרת העונש את המכשול (ראו עניין סטרוסטה, פס' 7; רע"פ 4218/15 אמסלם נ' מדינת ישראל, פס' 8 [פורסם בנובו] (18.6.2015); עניין סלומינסקי, פס' 15)).".

28. כאמור, סבורני כי מקרהו של ניסיונו של מתחם העונש בתוכו ביחס ל蹶לה "חריג", היוצא מן הכלל, אשר מצדיק, באופן ברור, מתן בכורה לשיקולי השיקום.

29. ראשית, קבועתי בעניינו של **לייפוי**, שאיני סבור, כדעת הטבעה, כי הנסיבות כאן מגלמות "חומרה יתרה" (במובן של סעיף 40(ב) לחוק העונשין), חurf' ערכו הגבואה של הכספי המזופף, וקבעה זו יפה גם כאן; עוד קבועתי שם, כי ניתן שמסקנותי הייתה שונה לו היה הכספי מופץ ברבים, ובכך גורם נזק של ממש לציבור, ואולם למropa המזל - והודות לעירנותה של משטרת ישראל, יש לומר - לא כך הם פנוי הדברים.

30. כשם שכבר העונשה היא אינדיבידואלית, כך נבחנת שאלת השיקום בכל מקרה לגופו, בהתאם ל מבחנים אשר על פיהם מחליט בית המשפט אם הנאשם הוא בעל סיכוי שיקום טובים, אם לאו (ראו המבחנים לעיל, בעניין קrndל).

אכן, בדרך כלל, הליך שיקום מוצלח כולל גם הליכה יד ביד עם שירות המבחן, קבוצות טיפוליות או מגשיים

טיפולים, טיפול על ידי גמילה (אם צריך), ובכל מקרה - שירות המבחן כמעט תמיד "שם", ברקע. כך היה למשל בעניינו של ליפשיץ, אשר עבר כבرت דרך ארוכה, משך עשרות חודשים, אצל מקצועני שירות המבחן, בלבד היחידה לטיפול בהתמכרוויות.

לעתים ועל פי רוב, זה הוא הכלל, הדרך השיקומית והטיפולית היא החשובה, אף אם טרם הושגה או הושלמה מטרת השיקום במלואה, וחשוב לא פחות גם מהות הגוף המטפל (שירות המבחן, או גורם מוסדי אחר הנושא לפיקוח השירות); אך לעיתים, נדירות יותר, כבקרה כאן, דווקא מבחן התוצאה מלמד, ولو בדיעד, על הלין שיקום של ממש, גם אם הוא עצמאי, ובבחינת חריג.

31. עדשה זו אינה מהויה "קפיצה נחישון" בכל הקשור בהליך שיקום בהיבט של סעיף 40 ד לחוק העונשין, או בכלל (חלק מהפסקה קדמה לתיקון 113 לחוק העונשין). ראו רשימה בלתי ממצאה של פסק דין שהלכו בדרך זו, להלן.

32. במסגרת רע"פ 1441/14 **חמים נ' מדינת ישראל** (9.12.2014) קיבל בית המשפט העליון את בקשה רשות ערעורו של המבוקש נגד החלטת בית המשפט המחוזי, אשר מצא לדחות את ערوروו נגד גזר הדין בעניינו. המבוקש הורשע בעבירות שהיא בלתי חוקית בישראל, ונגזר עליו עונש של מאסר בפועל, לצד הפעלת מאסר מותנה שעמד לחובתו. בית משפט העליון קיבל גם את ערوروו של הנאשם, וקבע:

"... בנסיבות המקרה אין מניעה מלהעשות כן (חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם, ש.ב.), וזאת בשל שיקולי שיקום. מקור הסמכות לכך קבוע בסעיף 40ד לחוק העונשין... המבוקש הוא נגר אומן אשר מקיים קשרי מסחר עם בעלי עסקים בישראל. המבוקש הציג לנו ולערכאות הקודמות תעוזות המעידות על קשרי מסחר אלה. בעבר אמ衲 היה מנווע מהיליכנס לישראל בשל גלו הצעיר, אולם לימים החל מקבל אישורי כניסה כאשר יש בקשה של סוחר ישראלי להכנסו לישראל. מלבד כניסה בלתי חוקית, אשר כוון מותרת לו כאשר מקבל אישור לכך, לא חזר המבוקש לעבור את אותן עבירות שבגין הוטל התנאי בפרשה הראשונה וכניסותיו לישראל נעשות לשם פרנסתו, ולשם פרנסתם של עובדי מפעלו. אמת, טוב היה אם היה לפנינו תסקיר שירות מבון עדכני אשר יכול היה לשפוך אוור נוסף על תהליך השיקום החובי שעשה המבוקש. באת כוח המבוקש עתרה בפני בית משפט השלום לקבלת תסקיר כזה (פרוטוקול הדיון מיום מ' 11.6.2013, עמ' 7, שורות 21-24). אולם בית משפט השלום סבר כי אין צורך להפעיל את שירות המבחן לשם כך, וניתן לטעון בפני בית המשפט באשר לשינוי הנسبות בעניינו של המבוקש כמו גם באשר למצבו הכלכלי והאישי (ההחלטה מיום מ' 11.6.2013, עמ' 8 לפרטוקול). בנסיבות אלה אין בידינו אלא להסתפק בתנונות שהזינו לנו ומערכות הקודמות. נתונים אלה מצבאים, כאמור, על מנת חיזות בשיקומו של המערער, ומשכך, ניתן להרוג ממתחם העונש ההולם, מכוח סעיף 40ד לחוק העונשין".

33. במסגרת רע"פ 5341/13 **מדינת ישראל נ' אלקרען** (8.12.2013) דחה בית המשפט העליון את ערעור המדינה נגד גזר הדין בעניינו של המשיב. המשיב הורשע בעבירות של סיכון חי אדם בנטיב תחבורה, קישורת קשור לביצוע פשע וקבלת דבר במרמה.

בבית המשפט **המחוזי** קבע כי הנאשם "עליה על דרך המלך", ועל כן יש להעדייף את הפן השיקומי בעניינו, כך: "... הטעם החשוב יותר, הוא העובדה שבתקופה זו ביצעה הנאשם עבירה נוספת, ונדון בגיןה לעונש מאסר משמעותי בגין 4.5 שנים. לאחר שס"מ לרצותו, עליה, כך נראה, על דרך המלך, והוא מקרים אורח חיים נורטטיבימה שלוש שנים... ב"כ המאשימה טענה, כי הנאשם לא ביצעה את תכנית השיקום שלו. אולם לטעמי התנהוגות הנאשם מדברת בעד עצמה. העובדה שהוא עובד בשתי משרות על מנת להתפרק ועובד את דרך הפשע, מצדיקה קבלת המלצה שירות המבחן".

בבית המשפט **הعالין** דחה, כאמור, את ערעור המדינה נגד גזר הדין, וקבע:

"בתסוקיר העדכני שהוגש לנו הומלץ על ענישה שיקומית. נציגת שירות המבחן ציינה בדיון, כי השירות התרשם מרציניות המשיב".

ובהמשך:

"לאחר עיון החلطנו שלא להתערב הפעם וליתן משקל לשיקולי השיקום כהמלצת שירות המבחן, אף שביעירונו צודקת המדינה. נציין תחילתה, כי איןנו רואים עין בעין עם בית המשפט קמא באשר לענישה בכוגן דא כלל; סיכון חי אדם בנסיבות תחבורה שלעצמם נענש לא אחת ארבע שנים מאסר, וצדקה המדינה בהחלטת כי המתחם שנקבע היה נמוך מדי, ולא שנפרט נוכח התוצאה. **ואולם, בנסיבות הספציפיות, כיוון שהלפו שנים רבות, לא ראיינו לנכנן** לקטוע את תהליך השיקום, בהנחה ובאמונה כי המאסר הממושך פועל את פועלתו ההרטעתית כלפי המשיב, ומתווך תקופה כי חלוף הזמן, שהוא בסיסו, לא עימעם את כוונת המשיב גם ללמידה, ומכל מקום **להמשיך לעבוד ולא לשוב לעבירות**. גזר דין ישאר על כנו. אנו מזהירים את המשיב כי ניתנה לו הזדמנויות ואפשרות שיחמייננה".

34. במסגרת ת"פ (מחוזי ב"ש) 8101/04 **מדינת ישראל נ' פריחה** (30.6.2005) הורשע הנאשם בעבירות של קשרית קשור לביצוע פשע ועבירות שוד, ובית המשפט השיט עליי, בין היתר, עונש מאסר לRICTSI בדרכו של עובדות שירות. הנאשם לא עבר הליך טיפול אצל שירות המבחן, אולם בבית המשפט, במכלול שיקוליין, התחשב גם בשיקומו העצמי של הנאשם, שבוצע במהלך הזמן שהלך מאז ביצוע העבירה; כך נקבע שם:

"... נתמי את הדעת לפרק הזמן הרוב שהלך מיום ביצוע המעשה החמור ועד היום כשלאורן כל התקופה נמצא הנאשם מפנים את האחריות **למעשים שביצע** ומנסה בכל כוחו, **בעזרת אביו ודודו התומכים,** להשתלב במסגרת חיים נורטטיבית. הנאשם גילה את רחשי ליבו באזוני וציין כי מצטער הוא על הטעות שעשה וכן ביקש כי לא ימצאו עימו את הדין וזאת תוך כוונתו ללמידה בצורה מסודרת. הנאשם אף הביע את רצונו לפצות את המתלוונת ואף לפגוש בה ולהתנצל בפניה, אם הדבר ייתאפשר לו.

לנוכח כל הדברים האמורים לעיל, הנני סבורה כי אין זה המקרה הנכון שבו יש למצות את הדין עם הנאשם ויש לאזן את הדברים באופן אשר ישאיר פתח להמשך שיקום עצמי של הנאשם, כפי שהחל לעשות עמו עצמו בעזרת בני משפטו הטעמיכים. שליחתו של הנאשם למאסר מஅחרוי סורג ובריח עלולה לגדרע את התהיליך אותו עבר הנאשם בתקופה הארכונה ולכך יש לתת את הדעת שכן אם ישלח הנאשם למאסר מאחרוי סורג ובריח יכול שתמצא החבורה מפשידה מכך".

35. במסגרת ת"פ (אי) 19-02-2021 **מדינת ישראל נ' טובול** (23.12.2021) הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סם שלא לצורך עצמית. בית המשפט קבע כי הנאשם השתקם, והשית עליו עונש החורג לקולא ממתחם העונש ההולם. בית המשפט קבע כי "... גם אם הנאשם לא זקוק לשירותי הטיפול של שירות המבחן, והוא ביכולות עצמו הפסיק לצורך סמים ועלה על דרך הישר, אין זה אומר, בכלל, שלא ניתן לקבוע שהוא השתקם. שיקום עצמי, שיקום מלא הוא".

36. במסגרת ת"פ (ת"א) 14-12-2016 **מדינת ישראל נ' מירן** (14.9.2016) (מאט מותב זה), הורשע הנאשם בהחזקת סם מסוכן שלא לצורך עצמית; הנאשם נגמל שימוש בשםים, ולא נפתחו נגדו תיקים פליליים במשך תקופה ארוכה. על כן, הושת עליו עונש החורג לקולא ממתחם העונש ההולם. כך קבעתי שם: "גם שיקום עצמי לשיקום ייחסב, ولو באורך חריג ובמשורה, מטעמים ברורים, שהרי פשיטה שתמיד עדיפה יותר ממצינית של שירות המבחן. על האפשרות להכיר בשיקום עצמי כשייקום עמד גם חברי הירושלמי, כבוד השופט (כתוארו אז -ש.ב.) הרבסט, בעניין ת"פ 16312-03-16 בעניין אחמד שקיarat ואח' (פורסם ביום 9.2.14), תוך שהוא מפנה גם לפסיקה של בית המשפט העליון בנדון (ע"פ 1903/13 בעניין חמודה). מקובלת עלי בהחלט גישתו הירושלמית של כבוד השופט הרבסט...".

37. במסגרת ת"פ (ק"ג) 14-01-2015 **מדינת ישראל נ' צ'רנוב** (23.6.2015) הורשע הנאשם בעבירות של גידול והכנת סם מסוכן. בית המשפט השית עליו עונש החורג לקולא ממתחם העונש ההולם, הגם שמתפקידו שירות המבחן עליה כי הוא שלל צורך טיפול. בית המשפט קבע: " סעיף 40(ד)(א) לחוק העונשין קובע כי מקום בו נמצא בית המשפט כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם', רשייא הוא לסתות ממתחם העונש אשר נקבע ולגוזר על הנאשם עונש החורג לקולא ממתחם. ויודגש מיד, אין הכרח כי הנאשם יעבור שיקום 'מוסדי' במסגרת טיפולית כלשהי, ולעתים די בכך שבית המשפט ישתקנע כי הנאשם מנהל אורה חיים נורמאטיבי, לא שב לדרכי הרעות ולא מסתבר עוד בפלילים כדי לקבוע כי אותו הנאשם השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם בעתיד"; ובהמשך: "בעניינו, שוכנעתי כי ישנו סיכוי של ממש לשיקומו של הנאשם, וזאת, בין היתר, לאור יציבותו התעסוקתית, ההשכלה האקדמית שרכש, הפיכתו לא זמן לאב, העובדה כי מאז ביצוע העבירות נושאות כתוב האישום, הנאשם לא הסתבר עוד בפלילים, הוא הבין את חומרת מעשיו ואת השפעותיו השליליות של הסם ואף לנוכח עדות שירות המבחן, לפיה מה הנאשם נשקפת מסוכנות נמוכה להישנות התנהגות עוברת חוק".

38. במסגרת ת"פ (ו-מ) 10-06-2014 **מדינת ישראל נ' פלוני** (4.3.2014) הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה חבלנית של אשתו. בית המשפט קבע כי יש לחורג לקולא ממתחם העונש ההולם. תסוקיר שירות המבחן לימד

שם על כך שהנאים לא ראה טעם בטיפול, ולא הייתה המלצה טיפולית בעניינו. בית המשפט קבע כי "הנאשם ממזער את חלקו ואני רואה כל צורך בטיפול..."; עם זאת, נקבע: "... ראויין לנכון להשתמש בסמכות הנתונה לי על ידי החוק לחזור ממתחם העונשה כלפי הצד המקל במקרה בו הנאים השתקם או אם קיימים סיכוי של משישתקם. שיקום, לטעמי, לא חייב להתבצע באמצעות גורמים חיצוניים כהילך גמילה, שירות המבחן וכדו'. לעיתים, השיקום הוא שיקום עצמי המתבצע דרך עבודה עצמית של הנאים וה מבוסס על כוח רצונו של האדם". בית המשפט קבע כי נימוקי התקיימות השיקום הتبססו על החרטה שחש הנאים, והעבודה שהרשעתו בדיון עלולה הייתה להזיק לו באופן לא מיידי: "הנאשם הינו נהג מונית, והרשעתו עשויה לפגוע בו באופן שלא יותר לו לעסוק בתחום זה בעtid. זו פגיעה חמורה וקשה המתפרשת גם לעברם של בני המשפחה הסמוכים לשולחנו של הנאים, כך שלפעמי בנסיבות דנן, גברים שיקולי השיקום על שיקולי ההלימה, ועל כן יש מקום שלם להרשייעו בדיון".

39. במסגרת ת"פ (י-מ) 16312-03-13 **מדינת ישראל נ' שקיראת** (9.2.2014) הורשע הנאשם (לענין רלוונטי
הנאשם 2) בעבירה של תקיפה בנסיבות חמימות. מסקיר שירות המבחן העלה כי "הנאשם 2 נושא באחריות
מלאה לביצועה של העבירה, אך אינו מגלח אמפתיה כלפי המתלון, והוא רואה בעצם קרבן לעבירה האמור".
בית המשפט השית על הנאשם 2 עונש החורג לקולא ממתחם העונש החולם, וקבע: "ראיתי לנכון להשתמש
בסמכות הננתונה לי על ידי החוק (סעיף 40 ד לחוק העונשין, התשל"ז - 1977) לחורג ממתחם העונשה לקולא
במקרה בו הנאשם "השתקם" או אם קיים "סיכון" של ממש" שישתקם. שיקום, לטעמי, לא חייב להתבצע
באמצעות גורמים חיצוניים כהילך גמילה, שירות המבחן וכדו'. לעיתים, השיקום הוא שיקום עצמי המתבצע דרך
עבודה עצמית של הנאשם וה מבוסס על כוח רצונו של האדם בפרק הזמן שבין ביצוע העבירה ועד לגזרת הדין
(וראו לענין זה ע"פ 1903/1903 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报]). ובמהמשך: "הנאשם הינו קובלן
רשות, והרשעתו עשויה לפגוע בו באופן שלא יותר לו לעסוק בתחום זה בעtid. זו פגעה חמורה וקשה
המתפרסת גם לעברם של עובדיו של הנאשם ובני משפחתו הסמוכים על שולחנו, כך שלטעמי במקרה דנן,
גברים שיקום על שיקולי ההלימה, ועל כן יש מקום שלא להרשיעו בדיון".

40. ומן הכלל אל הפרט, אל ניסימוב. הנה לא עבר תהליך טיפול אצל שירות המבחן, ולא היה פניו לכך; שירות המבחן התרשם כי הוא לא מתאים לטיפול אצלו: היה לו קושי לתת אמון בגורם הטיפול, וכן ניכר בו קושי "לבוא ברגע עם עולמו הרגשי" ו- "נטיה לكونקרטייזציה". ואולם, מטרת הטיפול (שהיה אמרו לקחת בו חלק ניסימוב) - הושגה במלואה. הנאשם הפך לאדם שומר חוק, יצירני, מתפקד, נורומטיבי, איש משפחה, ובעיקר: אינו מחזיק עוד בדפוסי עבריות שורשים, כפי שהוא בעבר. במקרה של ניסימוב, ובאופן יוצא דופן, והגם שעדיין היה כי יתמסר לטיפולו המצוין של שירות המבחן, הוא החליט "לקחת את עצמו בידיים", עצמאית ובכח רצונו, להפסיק לבצע עבירות, ולפתח דף חדש בחיו. החליט - ועשה. על כן, להלן.

41. נקודת המוצא בחיו של ניסימוב הייתה קשה; הוא גדול והתחנן במסגרות חז' ביטוות, מАЗ שהיה ילד צער בגיל הרך, ועד נערותו. לאורך ילדותו ונעוריו, הפגין בעיות התנהגותיות רבות, היה בעל הישגים נמוכים בבית הספר, עד שנשר לגמריו, והחל לעבוד בשוקיים (מגיל 14). למראות קשייו, התגייס ניסימוב לצבא, ושירות שירות מלא כלוחם, למדך על הפוטנציאל ועל כח הרצון של האיש. ידעה שיפוטית היא, ולמעשה כל ישראלי ידע, כי שירות קרבי אינו של מה בכר. במהלך השירות הצבאי נפצע ניסימוב בידו, פצעה אשר מלואה אותו, לדבורי, עד

היום, (גע/3). לאחר שחרורו מהצבא, לא הצליח הנאשם להשתלב במעגל העבודה, והחל לנוהל אורח חיים שלוי, שככל חכירה לקבוצות שלויים, וביצוע עבירות על החוק. שירות המבחן התרשם כי אורח חיים זה נבע מתחששות תסכול, חריגות ודחיה שחש ניסימוב.

עבורו הפלילי מגלם אף הוא את התנהלותו השילית של ניסימוב לאורך שנים חייו, ולחובתו ארבע הרשעות קודומות, מהשנים 2013 - 2017, בעבירות סיווע להובלת נשק וסיווע לאיומים, קשרת קשור לביצוע פשע וקבלת דבר במרמה, וUBEIRUT מרימה נוספת.

42. ברקע הקשיים ודפוסי ההתנהגות השוליים של ניסימוב, מסקיר שירות המבחן הראeson התרשם כי הוא גילה קושי לשתף אודות חלקו באירוע בגין הירושע, ומה שעמד ברקע לו. שירות המבחן התרשם כי הגורמים שהביאו את ניסימוב לביצוע העבירה היו רגשים, ונשענו על הזדהות עם נורמות וערכים עבריניים, שהיו מנת חלקו באותה העת: נטייה להעדפת קיזורי דרך, ועשית כסף קל (עברית הפלילי גם מחזק מסקנה זו), קושי בהפעלת שיקול דעת הולם בעת התמודדותם עם קשיים ומצבים דחיק, וכן תחששות שליליות של תסכול, קיפוח, ודחיה עמן התקשה להתמודד באופן סטגני.

שירות המבחן סיכם אז: "... התרשمنו מאדם, אשר גדול והתפתח בצל חסכים רגשים עמוקים, אשר הובילו להתפתחותה של תשתיית רגשית פגועה, אשר הובילה להשתיכותו לתת תרבויות עברינית ולאימוץ הנורמות והערכים הנהוגים בה".

43. והנה, מאז ביצוע העבירות (2015 - 2016) עבר ניסימוב כברת דרך **פנטסטית** (!), ממש כך, במישור התעסוקתי, ולגבי דיidi - **בהכרח גם לא רק במישור זה**.

בשנת 2018 הקים הנאשם מיזם הכלול שלושה עסקים נפרדים המנוהלים על ידו, ומדוחים יחד לרשותו המס (חנות ממתקים, חנות לממכר מוצרי חד פעמיים, תחנת דלק, וקיים עסק נוסף בהקמה של מכירת בגדי מותגים). על פי חוות דעתו של רואה החשבון, חנות הממתקים וחנות המוצריים החד פעמיים נמצאות בעיר בראש, בצד; תחנת הדלק נמצאת בעיר עכו, ומונוהלת על ידי אחד, יוסי סרג, יד ימינו של ניסימוב. הסכם הפעלת תחנת הדלק הגיע לבית המשפט, ממנו עלתה כי חתומיים עליון, בין היתר, "נכסי יוקה וחדר 2013 בע"מ" מצד אחד, ו- "בני ניסימוב שיוק" מצד שני. החוצה הוא לשכירת שטח הכלול, בין היתר, תחנת דלק, ותוקפו הוא עד חודש נובמבר שנת 2036 (!), עם אופציה להארכתו; התשלום עבור השכירות הוא מעל 100,000 ₪ לחודש; ניסימוב חתם, כבתוחה, ערבות אישית. ההגנה צירפה הסכמי שכירות נוספים, ביחס לחנויות הנאשם, לדוגמא חנות המשכרת בסך של 33,000 ₪ לחודש (לערך), ובתוך שהוא פיקדון בסך 73,000 ₪.

מחוות הדעת של רואה החשבון עליה בנוסף כי בשנת 2021 העסיק ניסימוב 40 עובדים במהלך השנה (ראה החשבון הסביר בעדותנו): "אני אומר שבסה"כ בשנה הועסקו 40 עובדים. אבל 20 התחלפו. בזמן נתון יש כ 20 עובדים. סה"כ במהלך השנה היו 40 עובדים אבל לא בכל מצב נתון, זה עובדים שמתחלפים", סר המשכורות

שהונפקו לעובדים בשנת 2021 היה 822,073 לך, ומהJOR הכספיו של ניסימוב לשנת 2021 היה 4,579,761 לך.

44. התביעה טענה כי אין די בשיקומו של ניסימוב בפן התעסוקתי, והוא לא עבר כל שינוי רגשי המתבקש על מנת להכריז שהוא אכן שוקם. התביעה הדגישה כי הוא לא השתלב בטיפול מאת שירות המבחן, ו"בפנ השיקומי לא עשה דבר או ראשיתו של דבר... כדי לעשות הליך שיקומי כולל זהה שניתן יהיה לומר שהוא אמיתי וכן שם אותו במקום אחר שיכל להכיר בצדדים הביעתיים שלו שהובילו אותו לעבור עבירה כה חמורה על פני מספר חודשים, במקום זה הנאשם לא נמצא היום".

45. צדקת התביעה, והתקדמות תעסוקתית, **ברג'יל**, אינה מגלמת לבדה שיקום מוצלח, קל וחומר לא זהה המצדיק סיטה ל科尔א ממתחם העונש ההולם. ברם, המקירה כאן הוא כל כך חריג וייחודי, ובו משלבות נסיבות שונות המצביעות לטעמי על שיקומו המלא של ניסימוב, גם במובן הרגשי. ממעוד ביצוע העבירות, בשנים 2015-2016, ועד היום, החלפו שבע שנים. במהלך השנים האלה, **שבע השנים הטובות**, עבר ניסימוב מהפר: אדם אשר הזדהה עם ערבים ערבייניים, ורצון להרוויח כסף קל, אדם אשר לא הצליח להתמיד בלימודיו בבית ספר, או בכל עבודה - הוא ניתק מגע לחלוין עם "עולם הפשע", והפך לאדם נורטטיבי, מהשורה. לא רק שהוא לא הורשע בעבירות נוספות מАЗ, במשך כל השנים שחלפו, אלא שהוא בנה את עצמו מחדש, הקים עסקים מצליחים, העסיק עובדים רבים, וה坦היל באחריות רבה לאורך התהילה.

46. כיצד יכול אדם, אשר נזרק בילדותו אל מסגרות חוץ ביתיות, עבר בשוקים כנער, יצא ונכנס לבית האסורים (או אצל הממונה על עבודות השירות) בעקבות עבירות שביצע - לחודל מפעילות העבריתנית, לחלוין, ולהפוך לאיש עסקים מצליח מן השורה, מבלי לעורר שינוי عمוק יסודי, וגם - רחמנא ליצלן - רגשי? לטעמי, לא ניתן הדבר.

העובדת שניסימוב התמיד במשך שבע שנים תמיינות,ترتיה משמע, לה坦היל כאדם שומר חוק, והצליח להקים ולרומם מספר בתים עסקניים, והוא מגלגל - באופן חוקי לגמרי - מחזוריים של מיליון שקלים, וחולש על מספר עסקים ועל עבודות עובדים - מצבעה, באופן מובהק, כי ניסימוב הוא אדם משוקם. אני מתרשם, כי ניסימוב זה, בן לאב מאוזבקיסטן, שכאמור יצא מן הבית למסגרות חיצונית כנער, לא גדול ולא חונך לפתח את סגורlico בו בפני עצמו, גם אם כוונתם טובאה, אナンשי המסורים של שירות המבחן, והוא לא יודע, אולי אף לא מסוגל "לדבר על זה". במהלך כל הדינומים הרבים באולם ישב ניסימוב, מכונס אל תוך עצמו, מופנים, ובקושי פיצהפה. יש אנשים, כניסימוב זה, שגם אם תצמיד אקדח לركתם (בדמות מסר בפועל) - לא יצילחו "לשתח" בתחשוטיהם וברגשותיהם, או "לbove במגע עם עולמו הרגשי" (בשפתה היפה של קצינת המבחן תמי חמיש). **יש אנשים שהם קוונקרטיים**. על כך בלבד - לא ראוי לbove חשבון עם ניסימוב. החשוב הוא, לגביידי, שמי שמקים כמה וכמה בתים עסק, והוא מעסיק עבודות עובדים, לרבות רואה חשבון, והוא פועל מול רשות המס, ומן הסתם גם מול משרד הבריאות (חניות ממתקים), כיבוי אש (תחנת דלק), ועוד כהנה וכנהנה משרדים ממשלתיים ומוניציפאלים, לצד הקמת משפחה ואבותות מושלשת (ענין מליחץ כשלעצמם) - הוא בהכרח עובר גם שינוי פנימי עמוק, שינוי של ממש, גם אם אין הוא רוצה, או יכול, לדבר ולשתף אודוטיו באופן מילולי ורגשי.

47. מסקנה זו, אשר לשינויו הרגשי שעבר בניסימוב, מתחזקת מהאמור בתסקיר שירות מבחן האחרון שהוגש, שם

התرسم השירות כי חל שיפור ביכולתו של הנאשם לנקוט אחריות על המעשים המוחשיים לו, להכיר בהשלכותיהם מבחינה אישית וחברתית, לחוש חרטה ובושא בגינם, וכן לזהות חלק מהגורמים אשר עמדו ברקע להם.

48. במצבו של ניסימוב היום, לא ניתן לומר כי שיקול דעת שלו עדין כזה אשר עלול להוביל אותו לניסיון להרוויח כסף קל, תוך קיצורי דרך (המנוגדים לחוק); עוד אין לומר כי הוא מתקשה להתמודד עם מצביו דחק או תסכול מבליל התנהג באופן פורץ גבולות, שהרי מזה שבע שנים הוא אדם מן היישוב, ולא ניתן לשער, כאמור, כי לא חוווה במהלך השנים מצבים של לחץ או דחק.

49. כמו כן, מצבם שבו הנאשם טען שהוא נגרר אחר אחרים בביצוע העבירות, הוא הפק למניג או מוביל, במובן זה שהוא-הוא שמעסיק אחרים, באורח חוקי לגמר, לא אחד ולא שניים, אלא עשרות עובדים.

50. לסיכום, השינוי שהתחולל בניסימוב במהלך שבע השנים האחרונות, בהחלט מצבייע על שינוי שהוא **גם** רגשי ופנימי عمוק, כזה המצבייע על שיקום מלא[4]; למצער, ורק לשם זההירות בלבד, ברור כי שינוי זה מלמד על "סיכון של ממש להשתקם", לכל הפחות, כדיristת החוק. לא לחינם, גם שירות המבחן עצמו, שמי כמותו מקדם ומעודד שיקום בלויי רגשי-טיפול של השירות, סמרק ידו, בסיפא לתסקירו, על ענישה שהיא שיקומית באופןיה (אפילו מרוחיקת לכת, לכל הדעות, בדמות של"צ).

51. לא נעלמה מעני העובדת שההליך השיקומי של ניסימוב לא היה מושלם, במובן זהה שבבבדיקת שתן אחת שערך לו שירות המבחן נמצא שידי סם מסוג קווקאי. איני מקל ראש בתוצאות בדיקה זו.

עם זאת, המUIDה של ניסימוב אינה מטה את הcpf לאيون הדרך החיובית שעבר לאורך השנים; חזון נפרץ הוא שהליך שיקום סובל עלויות ומורדות, אך כאן, ב"תמונה הגדולה" והכללית, הליך שיקומו - הצלחה. השנים הארוכות של שמירה על החוק, והשינוי הרגשי שעבר ניסימוב, מובילים אותו למסקנה כי אכן מוטב היה שהשיקום יהיה מושלם, אך מעידה זו אינה מיינית אותו, ולא מובילה לביטולו.

52. בקביעת עונשו של הנאשם, בחריגה לקולא ממתחם העונש ההולם, הבאתិ בחשבון את חומרת העבירות בהן הורשע (ביחס לשכלול חומרת העבירה תוך חריגה ממתחם העונשי ראו ע"פ 1810/22 **מדינת ישראל נ' פלונית** (31.5.2022) בפסק דין של כב' המשנה לנשיא פוגלמן). נוכח חומרת העבירות אותן ביצע ניסימוב, ברי שלא ניתן, ואין זה נכון, לסייע את עניינו ללא עונש מאסר בכלל (ולו בדרך של עבירות שירות).

53. עם זאת, החלטתי שלא לגוזר על הנאשם עונש של מאסר בפועל, מתחת זאת לשיטת עליון עונש מאסר לריצוי בדרך של עבירות שירות. ההימנעות מהשתתת מאסר בפועל על ניסימוב נועצה, קודם כל, בשיקומו המוצלח והמלא, והחשש שריצוי מאסר מאחורי סורג ובריח תגרום להתרדרות במצבו (אשר לא תעלה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי).

54. הסמכות על היליך שיקום מוצלח כטיפול להימנע מהשתת מסר לרצוי בפועל תוך חrigה לקולא ממתח הענישה, עולה בקנה אחד גם עם דוגמאות מהפסיקה (עמדתי עלייה גם בעניין **לייפשיץ**, להלן: עניין קרנדל; ע"פ 861/18 סבן נ' מדינת ישראל (2.4.2019); ע"פ 5611/16 סלב נ' מדינת ישראל (14.9.2017); ע"פ 779/15 פלוני נ' מדינת ישראל (12.4.2015); ת"פ (מחוזי מרכז) 58591-08-18 מדינת ישראל נ' גרייך (10.8.2020)).

55. הענקתי משקל גם לנזק שלול להיגרם לעסקי של הנאשם, במובן הרחב, אם ישלה לרצוי עונש מסר מאחריו סORG ובריח; ניתן לשער, ונדמה שלא יכולה להיות מחלוקת על כך, כי שנים של היעדרות מעסקי, שהוא היחיד שמנהל אותו (פרט לתחנת הדלק, שם קיימים מנהל נוספת), טוביל, גם אם לא לкриסה מחלוקת של עסקיו, בוודאי לקשיי ממשמעות בהם. בהינתן העובדה שהיליך השיקום של ניסימוב נשען בעיקר על הצלחתו העסקית, ברוי כי נפילת עסקיו כתוצאה מסר בפועל, אינה רציה, אם בכלל ובאופן אישי, וגם גם בהיבט של המשפחות הרבות הנשענות על עסקיו.

56. אף שירות המבחן התייחס לנושא זה בתסקירותו, וגם גישתו תומכת בשמירה על עסקיו של הנאשם, כגורם חשוב בשיקומו; אך שירות המבחן: "עוד נמליץ, כי לא יוטל על בני עונש מסר הגם אם ימומש בדרך של עבודות שירות, על מנת שלא לפגוע בתפקודו התעסוקתי המהווה נדרש חשוב בהיליך שיקומו".

57. עוד הבאת בحسابו גם את העובדה **שניימוב שהה במעצר של ממש בגין התקיק דנא משך כ- 4 חודשים, תקופה המctrפת לעונשו, ולא מנוכה ממנו[5]**.

58. אשר לנسبתו המשפחתיות של ניסימוב: הוא נשוי ואב לשלושה ילדים קטינים, ולדבורי עתיד להצטרף למשפחתם תינוק נוסף. גם בכך זה: ניסימוב, האב לארבעה, אינו אותו פוחז עבר חוק שփש דרכם קלות, מהירות ובלתי חוקיות "לעשות כספ".

59. מסקنتי לפיה יש להימנע מהשתת מסר בפועל על ניסימוב, עולה בקנה אחד גם עם המלצות דוח הוועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעברינים (דו"ח ועדת דורנר, 2015); אך נקבע שם:

"הרתקעה - על אף שבמשך השנים ההרתעה תפסה מקום מרכזי במערכת השיקולים המנחים את בתי המשפט בಗירית העונש, מרבית החוקרים שבחנו סוגיה זו לא מצאו קשר בין החמורה ברמות הענישה לבין קידום הרתקעה אישית או כללית. בעוד שהגדלת הסיכון להיתפס מגבירה את ההרתעה, לחומרת העונש איין, במרבית המקרים, השפעה מובהקת כזו. על כן, מרכז הבודד ביצירת הרתקעה אפקטיבית מוסט בשנים האחרונות במדינות המערב מהחומרת הענישה להגברת סיכון התפיסה באמצעות שיטות עירוני. לאור זאת, אין טעם בניסיון **לקדם את הרתקעה באמצעות הרחבת השימוש במאסרים או באמצעות שימוש במאסרים ממושכים יותר**.

2. שיקום - אף שבחינה היסטורית מטרת בתי הכלא הייתה בעיקר שיקומית, כוון ברור כי כוחו של השיקום כלכלי

למניעת עבריות מוגבל. עם זאת, לא ניתן להטעם מאנדייקציות רבות לכך שבתנאים מסוימים, תכניות שיקום אכן מובילות לצמצום ברמות הפשיעה החזורת. הדברים נוכנים במיוחד כשמדבר בתוכניות שיקום מחוץ לבתי הכלא, שעולותן נמוכה יותר. מכאן, **שיקום בקהילה באמצעות ענישה שנעה בין עבודות שירות לצווי מבחן ושירות למען הציבור צפוי להפיק תוצאות טובות יותר מאשר שימוש נרחב יותר במאסרים.**

ובהמשך הדוח:

"... מטעמים אלו, לשימוש נרחב יותר בעונש המאסר לא צפויות להיות השלכות חייבות על שיקום של עבריים נסויים, וזאת להבדיל מסוגי עונשים אחרים כגון עבודות שירות, שירות למען הציבור, קנסות, צווי מבחן וכדומה".

60. אחותם את גזר דין בציגות מתוך ע"פ 433/89 **אטיאס נגד מדינת ישראל**, פד"י מג (4), 170, מפי כבוד המשנה לנשיא, השופט אלון:

"... בנוסף לכל השיקולים האמורים, קיים ועומד השיקול החשוב והמהותי של תיקונו של הנאשם ושיקומו, ובהתקיים, במקרה מסוים, נסיבות מיוחדות ונכונות, יתכן שישיקול אחרון זה יגבר על השיקולים האמורים האחרים ויקבע, באותו מקרה מסוים, את מידת העונש וצורתו. "ענישתו היא ענישה אינדיידואלית של כל>User 'באשר הוא שם'" (ע"פ 291/81 [1], בעמ' 442). זאת תורה הגישה האינדיידואלית בתורת הענישה, המקובלת علينا כאן ממנה בסוגיה קשה וסבוכה זו שלהענישה ומטרותיה, ואין אנו רשאים "להקל" על עצמנו ולהחמיר עם הנאשם מתחן הסמכות על הנימוק והחשש שהוא הקלה במקרה מסוים הרואין לכך תשמש תקדים לקרים אחרים שאינם ראויים לכך. חזקה על בית המשפט שיידע להבחן בין מקרה למקרה לגוף של נסיבות ולעיצום של דברים".

61. אשר על כן, אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשים מאסר בפועל, הכוללים בחובם הפעלת מאסר מותנה שניתן לפני עשור, בגין 4 חודשים מת"פ 41249-07-12, אשר ירצו בעבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה מיום 3.5.22; הנאשם יתיצב לריצוי עונשו ביום 31.8.22, כאמור שם, ואני מזהיר כי אם לא ימלא אחר כל הוראה של הממונה או מי מטעמו, או יתפס עשה שימוש בשם שלא כדין, הרי שהוא עלול לשאת את עונשו או יתרתו - מאחריו סORG וברית.

ב. מאסר למשך שנה אחת, אולם הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם יעבור עבירות בהן הורשע בפרשה זו, במשך 36 חודשים מיהום.

ג. העבירות אותן ביצע הנאשם הן בעלות אופי כלכלי מובהק, ועל הייפן עמדתי לעיל; על כן, גם מתחר איזון מתאים לגזר הדין, אני משית עליו קנס בסך של 50,000 ל"נ, אשר ישולם תוך 4 חודשים מיהום; לא ישולם הקנס - יאסר הנאשם, מאחריו SORG וברית, במשך 4

חודשים, תחת תשולם הכנס.

ד. התחייבות בסך של 50,000 ₪ נוספים, והתנאי להפעלה הוא שתור 36 חודשים לא יעבור הנאשם עבירות זיווף או מרמה.

צו כללי לモציגים, לשיקול דעת קצין החקירות.

המציאות של העתק מגזר הדין לשירות המבחן, בתודה על מאמציו ועל תסקירותו שנערכו במקצועיות ובנאמנות עמוקה של המבחן לאשרו (תודה מיוחדת לקצינת המבחן נופר אייל), ולמוננה על עבודות השירות, לטובת הפעלת העונש.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב תוך 45 ימים מיום.

ניתן היום, י"ז סיון תשפ"ב, 16 יוני 2022, בנסיבות הצדדים.

[1] כתוב האישום הוגש נגד ארבעה נאים נוספים, שעניהם הסתיים זה מכבר.

[2] לשתי בדיקות שתן נוספת לא הטייצב ניסימוב (אר הציג אישור רפואי לפיו היה חולה), שתים אחרות נמצאו נקיות משרידי סם, ואחת נמצאה עם שרידי סם מסווג קנבוס, אך אין מחלוקת כי בידו היה רשיון רפואי לצריכת סם זה (לא ברור תקופת הרשיון, אולם אין חולק על עצם הינתנו נוכחות פגעה בשירות הצבאי). אגב, בתסוקיר הקודם סופר כי הנאשם לא הטייצב לשתי בדיקות אחרות, והتبיעה טענה כי אותן היה לחסור רצונו להשתתקם.

[3] כל ההדגשות בגזר הדין אין במקור, אלא שלוי, ש.ב.

[4] למען הסר ספק ולמעלה מן הצורך: לא חלוף הזמן לבדוק הוא עומד בסיס מסקנת זו, אלא פועלותיו החיויבות של ניסימוב במהלך השנים, ועליהם על דרך ישיר.

[5] זאת, בצוות 9 חודשים שירות שאטייל על הנאשם מביאים לעונש דה-פקטו של כ – 13 חודשים מאסר, במצבם.